

Barselona es Teva (Barselona priklauso Tau)

5 dienų kelionės aprašymas

2015 11 25-29

Barselona – tai mandagaus elgesio miestas, pastogė atvykėliams, prieglobstis varguoliams, drąsiųjų tėvynė...Ji unikali savo vieta ir grožiu” (DON MIGUEL DE CERVANTES SAAVEDRA)

HANS CHRISTIAN ANDERSEN 1862 metais lankydamas Barseloną rašė: “Kirtome plačias gatves, apstatytas rūmus primenančiais pastatais, vaikščiojome La Rambla alėja, švietė parduotuvių vitrinos, - visur aplink jautėsi judėjimas ir gyvybė. Svairsčiau, ar eiti miegoti, rytą kilau anksti, norėdamas pažinti šį nežinomą man miestą – Barseloną, Katalonijos sostinę”.

“Nieko kito ir nesvajojau, tik sukurti istoriją, kurioje Barselona būtų atskiras personažas. Norėjau pagerbti Barseloną, nes myliu ją, kaip myliu visą Ispaniją. Tai gražus miestas, o jo atmosfera labai romantiška.”
Woody Allen (filmas “Vicky Cristina Barcelona”)

Barselona – vienas labiausiai lankomų miestų ne tik Europoje, bet ir pasaulyje. Paieškose – tūkstančiai įrašų: nuo giliausios istorijos, architektūros, meno, muzikos tyrimų, nuo gausybės pagarbos ženklų futbolui iki “kuprininių” keliautojų aprašymų. Nuo mano svajonės pamatyti Barseloną iki įgyvendinimo praėjo kiek laiko: atrodo, sulaukiau, kol visi draugai ir pažįstami jau susiruošė ten vykti antrą ar trečią kartą. Jaučiausi kaip vienintelis pasaulyje likęs žmogus, dar neaplankęs Barselonos, - todėl vieną dieną tiesiog pasakiau sau: viskas, vykstu. Tie, kurie skaito mano kelionių aprašymus, žino, kad vieną žiemos dieną, kai keturios žavios damos buvo susirinkusios viename Žirmūnų bute pasveikinti viena kitos su artėjančiomis Kalėdomis ir pakelti taurę gero raudono vyno, kilo neprasta mintis – kartą metuose išvažiuoti visoms kartu, vienoms, palikus ne tik kasdienius rūpesčius, bet ir vyrus, vaikus, darbus. Į kokią mielą vietą toli nuo namų, - tą, kuriai pamatyti vis pritrūksta laiko. Kadangi moterys yra sutvertos savas idėjas įgyvendinti ir tai daryti nedelsiant, per paskutinius metus įvyko net kelios tokios kelionės – aplankytas Stokholmas ir jo apylinkės, Mozelio slėnis. Vykstančiųjų ratas kiek keitėsi, netgi didėjo, bet idėjinė komanda išliko ta pati ir toliau planuoja keliones. Penkioliktieji metai buvo išskirtiniai – pavasario skrydžio į Frankfurtą mums nepakako...Kadangi vienas iš mano “privalau padaryti” sąrašo punktų 2015-iems metams buvo pamatyti Barseloną arba Stambulą, - rudenį susizgribau, kad laikas lekia, o šis tikslas taip ir liks gėdingai neįgyvendintas, jei tuoj pat nesiimsiu iniciatyvos. Labai nesigirdama savo planais, kasdien sekiau visas į Barseloną skraidinančias skrydžių bendroves ir gaudžiau bilietus, - kai aptikau tokius, kurie puikiausiai tiko ir laiko, ir kainos prasme, parašiau savo bičiulėms, ar norėtų kas prisijungti – maniau, bus bent viena ir tai jau smagu! Akimirksniu susidarė maksimali, šešių damų kompanija – ir, ką gi, mes jau skrendame! Iniciatyva baudžiama, jei jau pajuokauti☺ Kelionei rinkomės tokį metą, kai Barselonoje ne tiek daug turistų, ne itin karšta, bet, lyginant su tamsiu, drėgnu ir pilku lapkričiu Lietuvoje, buvau tikra, kad Katalonijos sostinė lauks mūsų su miela šiluma ir kur kas daugiau spalvų. Tiesą sakant, taip ir buvo.

Planuojant keliones, bent nedidelės apimties pagrindinė šalies ar miesto informacija visuomet praverčia. Todėl ir čia bus minimaliausi, bet esminiai faktai apie Barseloną, - ne mano parašyti, tik atrinkti interneto

paieškose iš skirtingų šaltinių ir sudėlioti taip, kaip būtų įdomu paskaityti, gurkšnojant kavą kokioje Barselonos kavinukėje.

Katalonija yra viena iš 17 Ispanijos autonominių sričių, ribojasi su Prancūzija. Jos krantus skalauja Viduržemio jūra. Šioje Katalonijai priklausančioje 580 km ilgio pakrantėje yra garsiosios turistinės zonos – Kosta Brava, Kosta de Barselona-Maresmė, Kosta Dorada. Barselona – Katalonijos sostinė. Tai didelis jūrų uostas, tarptautinis oro uostas, vienas iš svarbiausių visos Ispanijos ekonomikos ir kultūros centras. Išvystyta mašinų, tekstilės, chemijos, popieriaus, poligrafijos, maisto pramonė. Po miestu nutiestas patogus metropolitenas. Barselonoje yra 3 universitetai. Tai labai judrus, šiuolaikiškas, antras pagal dydį Ispanijos miestas. Barselona laikoma vienu didžiausių Europos kultūros centrų. Mieste yra 50 muziejų, daug teatrų, koncertų salių. Barselonos senamiestis vadinamas gotikiniu kvartalu (Barri Gotic). Tai viduramžių gotikos pastatų ir bažnyčių muziejus po atviru dangumi. Šioje miesto dalyje yra ir P. Pikaso muziejus.

Centrinė Barselonos katedra – vienas didžiausių gotikos statinių Ispanijoje. Ji dar vadinama kankinės šv. Eulalijos vardu. Senamiestyje išliko Romos laikų ir viduramžių miesto sienų liekanų. Architektų sąjungos pastato fasadą puošia Pablo Pikaso kūrinių motyvai, o Katalonijos aikštė apsupta daugybės viešbučių, bankų ir parduotuvių. Barselonos perlas – nebaigta įžymiojo architekto Antonio Gaudžio šv. Šeimynos bažnyčia (Sagrada Familia).

Pajūrio bulvaras ir populiariosios pėsčiųjų gatvės sankryžoje stovi paminklas Kristupui Kolumbui. Netoli jo – Jūrų muziejus su vienu didžiausių Europoje akvariumų. Citadelės parke esančioje Trijų Drakonų pilyje įsikūręs zoologijos sodas. Pablo Pikaso muziejus – vienas lankomiausių Katalonijos meno muziejų. Gražiausia ir judriausia miesto gatvė laikomas pėsčiųjų bulvaras La Rambla, besitęsiantis nuo Kolumbo paminklo iki Katalonijos aikštės.

Miestas įkurtas III a. pr. Kr. Dabar Barselonoje gyvena 1 580 000 žmonių. Apie Barselonos įkūrimą yra dvi legendos. Viena sako, kad miestą įkūrė Heraklis, 400 metų prieš Romą. Bet kita legenda pasakoja, kad Barselona buvo įkurta III a. pr. Kr. ir tai padarė toks kartaginiečių Hamilcar Barca, Hanibalo tėvas. Pavadinimą miestui kūrė pagal savo šeimos pavardę – Barcino. Galite pasirinkti, kuria legenda tikėti.

Keli įdomūs faktai apie Barseloną:

*Barselona, anot National Geographic, yra „geriausių paplūdimių miestas“, - įdomu tai, kad poilsiui miesto paplūdimiai nebuvo naudojami net iki 1992 m.! Šiandien miestas turi 7 paplūdimius, kurie yra 4,5 km ilgio – visai priešingas vaizdas buvo iki 1992m., kuomet pakrantės buvo labai industrializuotos, gyventojai neturėjo galimybės ilsėtis ir maudytis. Gal taip būtų likę ligi šiol, jei ne pasiruošimas Olimpinėms žaidynėms, - tik tada paplūdimiai tapo miestiečių traukos centru. Miestiečiams ir turistams buvo pritaikyti ir sutvarkyti du paplūdimiai bei sukurti penki nauji.

*La Rambla - garsiausia Barselonos gatvė, iš tiesų, yra net penkių gatvių junginys. Jos buvo apjungtos ir sudaro vieną 2km pėsčiųjų bulvarą. Ji prasideda nuo Katalonijos aikštės ir tęsiasi iki Kristupo Kolumbo monumento. Gurkštelėjus iš Rambloje esančio Canaletes fontano, pajusime tikruosius Barselonos burtus, - čia norėsis grįžti vėl ir vėl.

*Dydžiu Barseloną lenkia Madridas, bet ji yra 11-tas didžiausias miestas pagal gyventojų skaičių Europos Sąjungoje.

*Karališkojo Britų Instituto apdovanojimas už architektūrą „The Royal Gold Medal“ kasmet nuo 1848m. yra skiriamas labiausiai nusipelnusiems architektams. Barselona buvo pirmasis miestas, gavęs tokį apdovanojimą – ne atskiras architektas, o visas miestas!

*Nors La Sagrada Família yra vienas iš iškiliausių Antoní Gaudí kūrinių, jis nebuvo pirmasis architektas, paskirtas projektuoti šį Barselonos simbolį. Projektą pradėjo mums mažai žinomas Francisco de Paula del Villar. Kriptos konstrukcijos imtos statyti 1882m. kovo 19d. būtent pagal Villar's projektą. Gaudí perėmė darbą 1883m., kai kovo 18d. Villar atsistatydino ir visa atsakomybė už projektą teko Gaudí - viskas, žinoma, kardinaliai pasikeitė.

*Barselonos centras yra suskirstytas į skirtingas sritis: muziejų kvartalas La Ribera, apleista ir vengtina miesto dalis El Raval, bohemiškasis „kaimelis“ Gracia, buvęs žvejų kvartalas Barseloneta ir neatpažįstamai pasikeitęs Port Vell, Olimpinis žaidynių kaimelis ir uostas.

Lapkričio 25d., trečiadienis. PIRMA KELIONĖS DIENA

Pasiruošimas, skrydis, mūsų naujas butas ir pirmi Barselonos kvapai

Lapkričio 25d. 12:35 nemaža kompanija išskrendame iš Vilniaus į Barselonos El Prat oro uostą su pigių skrydžių bendrove „Ryanair“. Jei esate patyrę keliautojai, neabejoju, kad žinote visus skrydžių pigiomis avialinijomis niuansus, todėl kelis sekančius sakinius tiesiog praleiskite. Kas mažiau skraido, tik priminsiu, kad į orlaivio saloną galima imti du bagažus – vienas turi būti ne didesnis, nei 55cm x 40cm x 20cm, ir ne sunkesnis, nei 10kg, o nuo 2013m. dar leidžiama neštis ir nedidelę rankinę (35X20X20), kurios svoris nėra ribojamas. Kadangi registracija jau prieš savaitę buvo padaryta internetu, o bilietai atspausdinti, - mano kompanijai tereikėjo laiku atvykti ir nepamiršti paso bei geros nuotaikos.

Pakilusios iš lietuviško rudens, 15:10 leidžiamės jūros skalaujamoje Barselonoje. Taigi, pernai per Kalėdas įsipareigojimų sąrašą parašytas sakinukas “pamatyti Barseloną”, metų pabaigoje tampa realiausia realybe. Nors ten ir nebuvo minima, jog su savimi reikia temptis dar penkias drauges, bet pasakykit, kuri iš jų dėl to nėra laiminga?

Dar Lietuvoje prieš kelis mėnesius buvome rezervavusios trijų kambarių butą centrinėje miesto dalyje (pasitarnavo tradicinis *booking.com*), turėjome užsisakiusios ir “*air transfer service*”, todėl oro uoste mus pasitiko vairuotojas su mikroautobusu (labai sklandžiai nebuvo, teko jam paskambinti, - jis prisipažino, kad užtruko tualete – visai žmogiškas pasiteisinimas). Mandagus vairuotojas nuvežė mus iki vienos iš butus nuomuojančių agentūrų ofiso, kuris buvo Barselonos centre (*Short Stay Group Barcelona Phone: +34 628 244 374, Email: barcelona@shortstayreservations.com*). Kol pildžiau visus dokumentus ir daviau kreditinės kortelės duomenis 250 eur užstatui už butą tam atvejui, jei sugalvotume ką nors sulaužyti (jis buvo grąžintas per 10 dienų po kelionės), mano kompanijai teko kokį pusvalanduką kantriai palaukti. Bičiulės kiek nekantravo – formalumus visada norisi baigti kuo greičiau (registracija leidžiama nuo 15:00 adresu Carrer de Ferran 11 – mes kaip tik atvykome tinkamu laiku, aptarnavimas buvo pagirtinas). Iki mūsų buto važiovome vos kelias minutes, pakeliui paslaugus vairuotojas paaiškino, kur mes gyvename ir kaip nusigauti iki La Rambla. Beje, jis labai gyrė ir mūsų pasirinktą vietą. Taigi, butas buvo adresu Diputación, 291, Barselonos Eixample rajone. Jei dar kartą tektų lankytis Barselonoje, kitos vietos net neieškočiau – rinkčiausi tą pačią ir Jums rekomenduoju. Butas erdvus, šiuolaikiškai ir skoningai įrengtas, trijuose kambariuose įsikūrėme po dvi, turėjome didelę svetainę su valgomuoju ir poilsio zona, atskirą virtuvės patalpą. Gal tik viena vonia tokiam dideliame bute buvo nevykęs savininkų sprendimas, bet...vyturiai keldavosi pirmi, pelėdos paskutinės. Vyturiams ir pusryčius tekdavo ruošti. Buto lokacija nepriekaištinga, metro naudojamos vos kelis kartus. Trikdė vos keli menkniekiai – virtuvėje buvo tik indai, teko pirkti visus mažai naudojamus, bet būtinus dalykus, tokius kaip aliejus, druska, cukrus, net šiukšlių maišai. Atrodo, niekai, bet atvykus vos kelioms dienoms, jie galėtų būti. Viską pirkome ir išvykdamas palikome. Druskos ar pipirų namo juk neveši. Nors šie mano surašyti niekučiai atrodo kaip išlepintos damutės priekaištai, kuri nežino, ko nori, bet...būdama keturiasdešimties su plusu esu sau nutarusi nieko į vatą nebevynioti, keliaudama neapsimetinėju, kad viskas tobula (nors dažniausia man taip ir yra!), o rašydama teisybę ne tik padedu kitiems keliautojams, bet ir suteikiu šansą savininkams tapti tais puikiaisiais, - tai tėra mano asmeninės pastabos apie tai, ką ir pati siūlyčiau žmonėms, jei nuomuočiau savo butą. Rašydama atsiliepimą po kelionės *booking.com* svetainei, labai gyriau daugelį šio buto privalumų, bet paprasčiau savininkų įdėti kiek daugiau pastangų, kad galėčiau įvertinti aukščiausioju “puikiai”. Pasižvalgyti po mūsų “**Paseo de Gràcia Apartments**” (Diputación, 291, Eixample, 08006 Barcelona, Spain) galima [čia](#). Reikia žinoti, kad dažniausia į nuomos kainą nėra įskaičiuotas miesto mokestis - 0,72eur asmeniui už naktį. Pervežimo paslaugos iš ir į oro uostą mums visoms kainavo 125 €. Mūsų vairuotojo telefonas: +34 609-096-617 (gal kada Jums prireiks padoraus taksisto). Visas kelionės išlaidas rasite lentelėje aprašymo pabaigoje.

Taigi, įsikuriame tipišrame centrinės miesto dalies name, prisijaukiname naują butuką, primėtome savo daiktų, vonioje sutupdome savo dantų šepetukus ir kvėpalų buteliukus. O apie 17:00-18:00 judame pirmam pasižvalgymui po miestą. Nereikia pamiršti, kad rudenį saulė Barselonoje leidžiasi panašiai kaip Lietuvoje, todėl apie šeštą vakaro jau tamsoka. Bet naktinė Barselona yra ne mažiau žavinga, todėl nenuvertinkite vakarinių pasivaikščiojimų.

Kadangi mūsų namai vos kelios minutės pėsčiomis nuo pagrindinės miesto gatvės **Passeig de Gràcia**, sukame ta kryptimi, - pirmos mūsų nuotraukos bus skirtos trims garsiesiems Barselonos pastatams, kuriuos, kaip rekomenduojama kelionių giduose, vienodai svarbu pamatyti tiek dieną, tiek naktį.

Pirmiausia, mūsų visų akys užkliūva už vieno žymiausių miesto architektų Antonio Gaudžio (Antoni Gaudí) šedevro – **Casa Batllo**, [Batlo šeimos namo](#): kitaip vadinamo kaulų namu. Šis namas, kaip ir

daugelis Gaudžio kūrinių, beveik neturi tiesių linijų. Visos statinio kolonos panašios į kaulus, o balkonai primena kaukolės dalis – būtent tai ir pelnė namui tokią makabrišką pravardę. Namų fasadą, kaip ir visą Barseloną, puošia Katalonijai būdingos spalvingos mozaikos, vadinamos *trencadis*. O ant namo stogo sudėliota mozaika atrodo tarytum roplio oda. Namą aplankyti galima iki 21:00, įėjimo kaina nekukli – 21,5eur. Nors vakaras, bet šalia šio netikėtos ir dar niekur nematytos architektūros pavyzdžio, ramiai stoviniuoja žmonės, vieni ateina, kiti nueina, bet vienišas jis, ko gero, nesijaučia niekada. Jei galėčiau žodį „nustebina“ pastiprinti 100%, tuomet tai būtų maždaug tai, ką jausti, atsidūręs šioje vietoje. Nepakenktų su savimi turėti žiūronus, - tuos keistus sienos vingius norėtusi prisiartinti ir iš arčiau pamatyti. Pradžią daug žadanti...

Šalia Casa Batlló prigludęs šokoladinis **Casa Amatller** ([lankomas iki 18:00, kaina 15eur](#)) suprojektuotas architekto Josep Puig i Cadafalch. O ties tos pačios gatvės kampu, labiau Rambla kryptimi, ne mažiau dailus modernizmo pavyzdys **Casa Lleó Morera** ([paskutinė 30min ekskursija 18.30, bilietas 12eur](#)), sukurtas architekto Lluís Domènech i Montaner. Tai ne paskutinis šio architekto kūrinys, kurį pamatysime Barselonoje. Pastarajame būtinai apžiūrėkite seniausią medinį liftą Barselonoje. Liftas reguliariai genda, norint pasiekti viršutinius aukštus, tenka važiuoti 5 min, todėl dauguma žmonių mieliau naudojami laiptais. Čia tik draugiškas įspėjimas.

Visi trys namai yra šalia, tik reikia nepražiopsoti, nes čia – judri atkarpa: lekia automobiliai, iš abiejų pusių užsukti kviečia tviskančios parduotuvių vitrinos, plačia pėsčiųjų zona teka skubančių, žioplinėjančių, rimtų, linksmų, atsipalaidavusių žmonių upė. Miesto atmosfera maloni, - atrodo, kad motiniškas Barcelonos glėbys priglaudžia kiekvieną.

Toliau keliaujam **Katalonijos aikštės (Placa de Catalunya)** link, kur kažkokie aktoriukai kartu su vaikais pučia milžiniškus muilo burbulus, kur fotografuojasi turistai, kur didelis fontanas, keisdamas spalvas, purškia aukštus vandens stulpus...Kiek pamenu, Vilniuje tuo metu visi fontanėliai uždangstyti storais tentais. Iki vasaros. Nuo Katalonijos aikštės ryškiai apšviestu Ramblos bulvaru judame Barcelonetos pusėn. Pakeliui užsukame į garsųjį, turistų išlepintą **La Boqueria** žuvies, prieskonių, kumpių ir kitokių skanėstų turgų. Suprantame, kad pagrindinis klientas čia – atvykėlis. Visi tie spalvų potėpiai, visos vilionės – tai dėl turistų, tiksliau, dėl jų piniginių. Apsimetame, kad to nesuprantame ir užsukame, nes vis tiek verta: ir Jūs pabūkite toje žuvies karalystėje pačioje miesto širdyje, uoskite per amžius nesikeičiančius kvapus, įsigėrusius į prekystalius ir pastoges, girdėkite ispaniškus šūkavimus, lieskite ir pirkite pietų klimato numyluotas mėsingas daržoves, sultingus vaisius, prašykite atpjauti ypatingosios ispanų įžymybės, kvapniojo „Jamon Serrano“ kumpio gabaliuką, gurkšnokite šviežiai išspaustas sultis, parsivežkite prisiminimui kvapnaus šafrano, o vakarienei pirkite karališkas krevetes ar raudonojo tuno gabaliuką. Paklaidžiokite apšviestais turgaus labirintais, kuriuose tiek spalvų, jog net ir pats S.Dali negalėtų dėl jų stygiaus priekaištauti...

Vos ne vos ištrūkusios iš turgaus garsų, kvapų, spalvų, sukame tolyn. Pasitarusios priimame fantastišką sprendimą – tegul šis vakaras būna ispaniškosios paelijos vakaru. Išsitraukiame vienos nesenai Barseloną lankiusios bičiulės duotą vieno restorano kortelę ir sukame jo kryptimi. Viskas pakeliui – iš Ramblos keliaujame į šalutinę gatvelę, esančią šalia Teatro aikštės, patenkame į kiek tamsesnius, senosios Barcelonos skersgatvius ir ten randame, ko ieškojusios. Restoranėlyje kol kas esame vienos – septinta valanda ispanų vakarienei yra ankstyvas metas. Bet, kol mes keliame taures vietinio vyno, restoranas pamažu pildosi ir iki devynių vakaro visai užsikemša. Mus aptarnavo miela mergina, su tėvais prieš keletą metų atvykusi iš Gruzijos, - sakė, kad čia yra laiminga ir jokių būdu nenorėtų grįžti namo. Akimirksniu pasijautėme šioje vietoje ypatingai pagerbtos ir priimtos kaip laukiamiausios viešnios. Paelija su jūros gėrybėmis tiesiog tirpo burnoje, - būtinai užsukite į visai šalia Ramblos bulvaru esantį **“Colom Restaurant”** (Escudellers, 33, Barcelona, tel. 93 301 85 29). Idealus kainos ir kokybės santykis pačioje

Barselonos širdyje.

Išsprūdome iš restorano sočios ir gana linksmos, - reikėjo kiek pajudėti ir *tą* nuotaiką išvaikščioti. Tik šią akimirką pagaliau suvokėme: taip, mes Barselonoje, taip, mūsų laukia geras laikas. Ir pats metas atsiduoti nerūpestingam keliavimo procesui, pamirštant nepadarytus darbus, praleistus skambučius, visą įprastą, kasdienę rutiną, - juk šias kelias dienas viskas bus kitaip! Tokios triukšmingos, beveik jau ispanės, pagaliau nusigavome iki **Kolumbo paminklo**: su paskutiniu liftu, kuris kyla 19:00, pakilti ir pasidairyti po apšviestą Barseloną, savaime suprantama, nespėjome (kaina apie 6eur/asmeniui). Dėl tokio akivaizdaus fakto nusiminusio veido nepastebėjau. 60 metrų aukščio K.Kolumbo monumentas pastatytas 1888m. toje vietoje, kurioje garsusis keliautojas išsilaipino 1493m., grįžęs po Amerikos atradimo. Nei viena netikėjo, kad tokio "liekno" paminklo viduje dar gali būti liftas, - pasigrožėjusios puošniu monumentu, pasukome į Barselonetą, apšviestos įlankos link, kur ilsėjosi įvairiausių dydžių ir formų jachtos. Ramiai sau vaikštinėjome ir plepėjome, susiskaldžiusios mažais būreliais. Gal kai kas dar spėjo pastebėti, kadėjome įlankos pakrantėje esančia plačia, įmantriais šviestuvais apšviesta alėja. Vėlyvų vaikštinėtojų buvo vos vienas kitas, - kuo toliau nuo Ramblos bulvaro, tuo mažiau triukšmo ir judėjimo. Mums buvo malonu: skubėti nereikėjo, vakaras malonia šiluma ir lengvu vėjeliu nuo vanden glostė kiek įkaitusius skruostus. Sukome atgal, namų link – vakarojome ilgai ir nepasakyčiau, jog labai ramiai. Išvykusios palikome Lietuvą su vienu sensacingu, laimei, geria pasibaigusiu nuotykiu, - po Vilnių, ginklą iš policininkų atėmęs, lakstė kažkoks tipas iš Švenčionių, - įsivaizduokite, kiek turėjome kalbos, kiek buvo išsakyta nuomonių, ir kokie ginčai virė. Nesinori dabar labai išsiplėsti, bet aš iš visų jėgų gyniau poną Skvernelį ir policininkus nuo visuotinio tautiečių pasmerkimo ir patyčių, nuo masinių atakų internete (didelio mano kompanijos palaikymo nebuvo), - kitą rytą prabudau, galvodama tik apie tai, jog man reikia mokytis daugiau tolerancijos kitų nuomonei. Ir nesvarbu, kokioje šalyje bebūčiau, - nuoširdžiai jos imsiuos. Tolerancijos.

Lapkričio 26d., ketvirtadienis. ANTRA KELIONĖS DIENA.

Ilgi pusryčiai, Santa Maria de La Mar, P.Pikaso muziejus, vietinių turgus, Bari Gotik rajonas, Citadelės parkas, karališka vakarienė namie ir naktinė Barcelona

Man patinka mūsų kompanija, - nesvarbu, ką veiktume vakarais, kiek ilgai užtrukų mūsų pokalbiai, rytais esame aktyvios ir ankstyvos. Štai viena jau grįžo po rytinio krosiuko, laimei, nepamiršusi...tik ką iškeptų kruasanų (dar išvakarėse visos buvo pareiškusios savo pageidavimus, kam su šokoladu, kam su karamele, kam visai tuščių – neatvažiavome čia valgyti bet ko), kita, žiūrėk, jau daro keistus kvėpavimo pratimus svetainėje, kur vakar virė audringi ginčai, trečia bando prisijungti ir taip pat ritmingai pakvėpuoti prie atidaryto balkono, pro kurį skverbiasi gaivus oras ir ryto saulė, ketvirta jau raiko duoną, pjausto sūrį ir ruošia stalą (maistą pusryčiams pirkome išvakarėse vos atvykusios), penkta šūkauja, kam kokią kavą daryti – iš Lietuvos vežėmės "Huracan Coffee" maltos kavos (neįtiksi ruošdamas, bus bėdos: su/be cukraus, vienas-trys šaukšteliai kavos, pilnas/artipilnis/puspilnis puodelis vandens, su/be pieno – variantų ne vienas), šešta ramiausiai niūnuoja duše. Pusryčiaujame ilgiau, nei namuose, - na, ir kiek gausiau, žinoma. Laukia ilga ir intensyvi diena – kiek pamenu, tądien nužingsniauom apie 23km!

Dar Lietuvoje internetu buvome įsigijusios bilietus į P.Pikaso muziejų. Ten reikia ateiti tiksliai nurodytu laiku, turėjome gerą valandą, todėl neskubėdamos, sekdamos žemėlapiu nuorodomis, žingsniauome muziejaus link ir džiaugiamės Barselonos vaizdais beigi malonia šiluma. Pakeliui apžiūrėjome pasakišką statinį - **Palau de Musica**, puošnų architekto Lluís Domènech i Montaner kūrinį (pamenate, Casa Morero vakar – tas pats architektas), pastatytą 1905-1906m., o dabar saugomą Unesco. Pažadėjau sau, kad kitąkart vykdama į Barseloną, turėsiu bilietus į kokį muzikinį spektaklį ir būtinai pabuvosiu prabangioje teatro salėje, vienoje iš auksu tviskančių ložių. Ne dėl to, kad mėgčiau blizgučius, bet norėdama kelias

valandas pabūti kitame amžiuje.

Nors kiek kitu keliu, bet ir vėl pasiekėme jachtų prieplauką Barselonetoje (visi keliai Barselonoje veda prie jūros), sukome kairiau ir pakeliui dar apžiūrėjome **Santa Maria de La Mar** katedrą, kuri pelnytai vadinama Gotikos triumfu. Rajonas, kuriame yra **P.Pikaso muziejus**, labai vaizdingas – gatvelės siauros, namų fasadai kiek pajuodę nuo amžių tėkmės, nedideliuose parkeliuose sėdi ir šnekučiuojasi senučiukai, pamažu duris atveria mažos parduotuvėlės, pakampiais slampinėja po nakties nuotykių nusikamavusios katės, o labiausiai man patiko įmantriomis tvorelėmis pasipuošę balkonai – juose barseloniečiai augina ne tik gėles, čia jie išsineša įvairių stilių ir amžių krėslus, ten galima pamatyti iš kokio sendaikčių turgaus atvilkta persikreipusį manekeną ar kokią seną reklaminę iškabą. Garažų vartai spalvingai nuteplioti, dauguma prie jų atremtų motorolerių seni, nutrinti, nuvažinėti, bet tuo ir žavūs; masyviose namų duryse įtaisytos masyvios metalinės rankos, jos padės prisibelsti – visos tos smulkmenos, kurias kasdien pastebiu Barselonoje, turi prasmę ir vis dar naudojamos barseloniečių kasdienybėje.

[P.Pikaso muziejuje](#) (Carrer Montcada, 15-23; kolekcija ir laikina paroda 14eur, tik kolekcija- 11eur) nematome jokių eilių, - mums jos ir neįdomios, turime išankstinius bilietus (jei atvirai, laikina paroda nebuvo verta mūsų dėmesio). Didžiausia šio muziejaus vertė – einant iš vienos salės į kitą, pamatyti, kaip metams bėgant keitėsi P.Pikaso piešimo maniera, kas ir koku metu jam buvo svarbu ir įdomu, kaip jis augo, tobulėjo, kaip atrado tik jam būdingą braižą. Fotografuoti muziejuje nebuvo galima. Būsime Barselonoje, neaplenkite šio muziejaus, - nepaprastas malonumas iš arti prisiliesti prie genijaus kūrybos, juk Barcelona be P.Pikaso būtų visai kitokia.

Apie pusiaudienį išėjusios iš muziejaus rūmų, vietinių moteryčių klausinėdamos kelio, susiradome šio rajono turgų, - **Santa Caterina**. Daugybė spalvingų vaisių ir daržovių, kabantys *Serano* kumpiai, nesuvokiama jūros gėrybių įvairovė. Stalai nukrauti visokiausiais nematytais gyviais, kai kurie iš jų vis dar judantys. Šis turgus kiek kitoks – turistų jame nesutikome, kainos buvo visai kitos, prekeiviai daug malonesni ir paslaugesni. Prisipirkome jūros gėrybių vakarienei, po vaisių taure kiekvienai – prie turgaus susiradome suoliuką ir labai skaniai tuos vaisius suvalgėme. Aplink Santa Caterina turgų – nemažai mažų vintažinių parduotuvėlių, antikvariatų. Siūlyčiau pro jas neprabėgti.

Nors visos buvome apsikrovusios pirkiniais, namo neskubėjome – buvo apie 14:00, tad sukome į Gotikinį rajoną (**Barri Gotic**), Barselonos istorinį ir religinį centrą, kur šalia modernių namų stovi viduramžių epochą menantys statiniai. Gotikiniame rajone apžiūrime centrinę **Barselonos katedrą La Seu** (Carrer de la Dagueria, 16) – tai vienas iš didžiausių gotikos statinių Ispanijoje. Kol kas į vidų nepatenkame, - dar nežinojome, kad tokią progą turėsime kitą dieną. Nuo Pikaso muziejaus iki Katedros - vos 5 min. Rašau, nes noriu, kad įsivaizduotumėte, kaip viskas Barselonoje yra šalia. Katedros statybos prasidėjo 1298m., bet dėl karų gerokai užtruko. Katedra skirta miesto globėjai *Eulàlia*, kuri 13-os metų buvo romėnų nukankinta. Jos palaikai ilsisi apšviestoje kriptoje. Barselonos katedra - tai vienas didingiausių ir didžiausių gotikos statinių Ispanijoje ir pagrindinė Barselonos vyskupijos buveinė. Katedros lubų aukštis siekia net 26 metrus, o plati nava, kurioje įrengtos 28 šoninės koplyčios, skendi gelsvoje šviesoje, krintančioje pro didelius vitražinius langus. Tiesa, Katedroje galima užkilti liftu bei pasigrožėti Barselonos senamiesčiu iš viršaus.

Radau gražų Gotikinio rajono foto [Barri Gotic albumą](#) internete.

Beklaidžiodamos po senąjį miesto rajoną, **Plaza del Pi** aikštėje išgėrėme ispaniškosios *cortada* kavos (espresso su nedideliu kiekiu šilto pieno) lauko kavinukėje, prieš akis matydamos dailią, gotikinę **Santa Maria del Pi** bažnyčią, kurią nesunku pažinti dėl jos spalvingo lango, primenančio rožės žiedą. Savaitgaliais ši aikštė pilna dailės darbus pardavinėjančių menininkų, kuriančių bohemišką šios Barselonos dalies atmosferą todėl čia dar sugrįšime.

Pavaikštinėjusios po Gotikinį rajoną, susiradome XIXa. sukurtą, palmėse ir prabanguose restoranuose skendinčią Karališkąją aikštę (**Plaça Reial** – nuo Gotikinio kvartalo bus 5 min). Atkreipkite dėmesį į aikštės šviestuvus, dar vieną architekto A.Gaudi darbą. Aikštė labai gyva: centriniame fontane turškinsi didžiulės žuvėdros (gal kirai – neskiriu jų), aplink sukinėjasi daug jaunų žmonių, triukšmingų, linksmy, kuriančių fantastišką atmosferą, - galiu lažintis, kad čia skiriami pirmieji pasimatymai. Aplink aikštę esančiuose prabanguose restoranuose rimtais veidais gero vyno taurę kilnoja visai kita karta – patyrusi, brangiais rūbais pasipuošusi ir jokių būdu nebenorinti sėdėti tiesiog ant šaligatvio bortelių. Viskam savas laikas. Ir, žinoma, be paliovos pykši turistų fotoaparatai. Barselonai jų netrūksta. Net ir tie, kurie čia atvykta pirmą kartą, pagal atliktas apklausas, Barselonoje artimiausiu metu atsiduria antrą kartą, o vėliau ir trečią kartą. Galiu tik patvirtinti: galvoje jau sukasi visokios mintys, kaip ilgai nelaukus ten sugrįžti.

Priešingoje Ramblos alėjos pusėje nei Karališkoji aikštė, yra dar viena Barselonos įžymybė – **Guelio rūmai** ([Palau Güell](#), Carrer Nou de la Rambla, 3-5), iškilę čia dar 1890 m. Tai vienas pirmųjų Gaudi statinių (žiemos sezonu atverti lankytojams nuo 10:00 iki 17.30, bilieto kaina 12eur). Pastoviniavome, bet į vidų neužėjome – ką gi veiksime atvykusios kitą kartą, jei viską aplankysime per šią trumpą kelionę?

Netoli La Boqueria turgaus, jau La Rambla alėjoje galite apžiūrėti menininko Joan **Miro mozaiką**, sukurtą 1976m. (La Rambla, Pla de la Boqueria). Jos nepražiopsosite, nes tiesiog užminsite eidami...

Ilgąją dienos dalį praleidusios centre, nusprendėme susirasti **Ciutadelės parką** – tai žalia ir idiliška milžiniško miesto oazė. Diena persirito į antrąją pusę, parkan rinkosi senučiukės su savo išpuoselėtais šunytėliais, vieną kitą suoliuką buvo užėmę nuskurdę pavargėliai, tiesiog ant pievos vakarą leido šeimos, kiek atokiau rinkosi grandinėmis gerai pasikaustę ir muzikiniais instrumentais nešini vaikai bei merginos...Niekam nerūpėjo, kas ką veikia ar kas kaip atrodo. Trisdešimties hektarų parkas – ramiausia ir žaliausia Barselonos dalis. Parką supa tvenkiniai, jų salelėse auga palmės, plačius takus skiria ilgi gėlių kilimai, čirška paukščiai (rašoma, kad ten pilna papūgų, bet aš jų nepatėbėjau, nebent jaunas mergaitė turėtų galvoje...). Parke galima išsinuomuoti valtėlę ir paplaukioti, bet, atvykus su vaikais, populiariausia atrakcija, žinoma, čia esantis **zoologijos sodas**, kuriame gyvena apie 7,5 tūkstančio gyvūnų, atstovaujančių 400 rūšių. Parke taip pat yra ir **katalonų parlamento pastatas**. Šiaurinėje šios ramybės oazės dalyje saulei leidžiantis tviska aukso spalva pasidabinusi triumfo arka su kriokliu ir fontanu, pavadinimu **Kaskada**, kuri buvo pastatyta pasaulinei parodai 1888 metais. Kaskados dizainas sukurtas remiantis Romoje esančio Trevi fontano pavyzdžiu. Šis statinys garsus ir tuo, kad prie jo dizaino ir statybų prisidėjo tuo metu dar tik studentas Antoni Gaudi. Kadangi kojos jau leido apie save žinoti, o parkas savotiškai ramino, nutūpėme kartu su vietiniais ant Kaskados laiptų. Gurkšnojome alutį, valgėme vaisius, stebėjome žmones, įmantriausiai "besiselfinčius", žinoma, fotografavomės ir pačios, - nuotaika buvo žodžiais nenusakoma. Mus, visas tokias skirtingas, tokias įdomias, Barselonoje, kaip ir visus čia atvykstančius, vienijo daugybė jausmų – čia jautiesi laisvas ir savas, nuolat kutenamas smalsumo – kuo dar tas miestas nustebins?

Kiek pailsėjusios, pro **Triumfo arką** (Passeig Luís Companys, s/n, Barcelona, CT 08002) patraukėme namų link. Pilnos kuprinės vaisių, daržovių, jūros gėrybių svėrė nugaras, bet mūsų žingsnius spartino gurgiantys pilvai. Nuovargis visas vienodai veikė – juokas liejosi laisvai ir nevaldomai. Apie 18:00 valandą pasiekėme namus – virtuvėje įsisuko tikras uraganas. Dideliame puode tarp žolių ir balto vyno atsivėrinėjo midijos-gigantės, keptuvėje čirškinosi stori raudonojo tuno gabalai, stikliniame inde augo ruošiamų salotų kalnas, poškėjo atidarinijami vyno buteliai...Laukė dar vienas nuostabus vakaras ir gurmaniška vakarienė. Ne tik valgių, bet ir aptariamų temų prasme.

Kadangi kirbėjo mintis pamatyti ir naktinę Barseloną (tiesa, ne visoms☺), dalis mūsų kompanijos šiaip ne taip, vargais negalais, po poros valandų vakarieniavimo sugebėjo atsiplėšti nuo stalo. Kaklus

apsivyniojusios lengvais šalikėliais, užsimetusios pavasarines striukes, sušokome į batus ir vėl išlindome į miestą. Vos per kelias minutes pasiekėme tą pačią *Passeig de Gràcia*, tačiau prie Casa Batllo sukome ne Ramblos link, o į priešingą pusę – norėjome naktį apžiūrėti **SAGRADA FAMILIA**, pasiekti keistos formos, ištiesintą bananą primenantį pastatą, kuris matomas visuose Barselonos atvirukuose ir, apsukusios nemenką ratą, ketinome grįžti namo. Dvi iš mūsų nieko nenutuokė apie tokį sąmokslą, - kojos visoms skaudėjo, todėl buvo manoma, kad išeisim trumpam, pakvėpuosim “grynu” oru ir po pusvalanduko grįšime namo – taurės vis dar laukė mūsų. Susižvalgiusios su Di, kūrėme savo planą ir jis buvo kiek kitas, neabejojome, jog lengvai apsuksime galvas pasitikėti linkusioms bičiulėms ir jos “paėjės” su mumis kartu kiek daugiau. Visas mūsų naktinis žygis išsitęsė į dvi ilgas valandas ir dar kokius 8 papildomus kilometrus prie nemenkos dienos normos. Bet, patikėkite, buvo verta. Plepėdamos įvairiausiomis temomis nusigavome iki visai šalia Batllo esančio **La Pedrera, arba Casa Mila** (Casa Mila, Provença, 261-265) pastato, kuris yra vienas paskutiniųjų Gaudi darbų. Man pasirodė kažkoks sunkesnis, metų naštos prislėgtas. Šis A.Užkalnio apibūdinimas labai atitiko tai, ką pamatėme: “Šis pastatas yra tirpstantis ir besiliejantis akmens skystis. Sunku patikėti, kad jis buvo pastatytas 1912 metais: mintis čia aplenkia laiką ne metais, o dešimtmečiais. Iš pastato tyčiojosi visi, kas netingėjo, ir sakė, kad neskoninga, prie nieko nedera, apskritai nesąmonė. Prisiminkite jį, kai savamoksiai architektūros kritikai Lietuvoje sudirbinės kiekvieną naują projektą, pavadinę jį dėže, stiklainiu ar beskonybe.” Casa Mila turi stogo terasą, nuo kurios atsiveria fantastiški Barselonos vaizdai, - kadangi mes čia buvome vėlai, grožėjomės nuo žemės. Toliauėjome Passeig de Gracia. Tai plati, judri, gyva, šviesomis spindinti prekybinė Barselonos gatvė su keliais A.Gaudi architektūros pavyzdžiais – čia niekada netrūksta žmonių. Atkreipkite dėmesį į gatvę puošiančius šviestuvus ir suoliukus, užmeskite akį į išskirtinai prabangių ir skoningų, pasaulyje žinomų prekinių vardų parduotuvių vitrinas. Besišnekučiuodamos nėrėme į mažiau apšviestus Barselonos rajonus, - gatvės pasirodė gana painios, tamsoje buvo sunku įžiūrėti pavadinimus ir numerius, todėl ne kartą pabendravome su skubančiais, bet maloniais barseloniečiais. Mūsų tikslas buvo **Sagrada Familia**. Jei visai atvirai, pirmasis vaizdas manęs nesužavėjo. Gal dėl tamsos? Šis miesto simbolis buvo įspraustas tarp neišvaizdžių gyvenamųjų namų, šalia nedidelio ir menkai sutvarkyto parkelio. Aplink buvo labai ankšta ir gana tamsu, žmonių vos vienas kitas, smailiais bokštais besistiebianči bažnyčia tūnojo dar aukštesnių kranų apsupty kaip išsigandusi valdovė, asmens sargybinių apsupta. Apeiti aplink nesimatė galimybės ir poreikio, jaučiausi šiek tiek nusivylusi, - pirmasis vaizdas buvo visai ne toks, kokio tikėjausi. Todėl labai apsidžiaugiau, pamačiusi Starbucks, - su puodeliu kavos darėsi kažkaip ramiau. Taip, Sagrada Familia labai ypatinga, ji neabejotinai išsiskiria iš tradicinių bažnyčių, bet kartu ji tarytum įkalinta šiame rajone. Atrodytų lyg jai čia trūktų oro. Laimei, kad rytoj viską pamatysiu kitoje šviesoje.

Palikusios nuobodžiaujančius apsaugos darbuotojus, sekantį tikslą jau matėme – tolumoje mėlynomis, raudonomis, geltonomis spalvomis švietė dar vienas Barselonos simbolis, aukščiausias miesto pastatas **Torre Agbar**. Nors kojos vis apie save primindavo, pagalvojome, kad grįžti namo tuo pačiu keliu neįdomu, todėl suksime Torre link, o tada kita puse trauksime atgalios...Daugiau tokių slampinėjančių nematėme, vis tik buvo toliau nuo miesto centro – pakeliui sutikti miestiečiai sparčiu žingsniu skubėjo namo. 38 aukštų dangoraižis Agbar - tai vartai į Barselonos technologijų centrą. Šį turistų lankomą šiuolaikinį pastatą projektavo prancūzų architektas Jean Nouvel ir jis tapo naujosios architektūros pavyzdžiu. Pastatyti tokį gigantą kainavo 130 milijonų eurų, statybose dirbo apie 1170 darbininkų beveik šešerius metus, o atvertas jis buvo 2005-aisiais metais. Dabar didžiąją dalį užima ofisai, yra konferencijų salės, kavinės, automobilių aikštelės, poilsio zonos. Senieji savininkai pastatą pardavė įmonei Agbar už 165 milijonus eurų.

Pasėdėjusios ant suoliuko ir pasigrožėjusios spalvingu pastatu-vėlykiniu kiaušiniu, žingsniavome, neva, namų kryptimi. Kitas mūsų su Di tikslas buvo pamatyti Barselonos muzikinį teatrą – kelionių vadovuose rašoma, jog naktį jis dar įspūdingesnis nei dieną. Kiek maustydamos savo pavargusias bičiules, vis dar tolome nuo namų ir vis dar klaidžiojome po Barselonos Eixample rajoną, - pakeliui užsukome į **Nacionalinį Katalonijos teatrą** (Plaça de les Arts, 1), kur tuo metu vyko spektaklis. Statinys šiuolaikiškas,

bet gal kiek šaltokas ie neįėjus teatrui. Sunkiai galiu įsivaizduoti ten kokią klasikinį spektaklį, bet šiuolaikiniams pastatymams kuo geriausiai tiktų. Tokį pastatą Vilniuje linkėčiau turėti Oskaro Koršunovo teatrui. Paskutinė mano mintis visiškai prieštarauja architekto sumanymui, nes teatras konstruotas taip, jog primintų graikų teatro rūmus. Gal kiek ir primena. Vis tik kolonos.

Toldamos nuo teatro pastato, atsidūrėme netoli Citadelės parko ir Triumfo arkos – vėl pasirodė žmonės, vaikštinėjantys ar bėgiojantys, buvo puikiai ženkli, jog artėjame centro link. Nuovargis mus traukė prie kiekvieno suoliuko, bet noras pamatyti teatro pastatą buvo stipresnis. Prie **Palau de la Musica Orfeo Catalana** sustingome: pasakiškas apšvietimas, įmantri, teatrališka, magiška Art Nouveau architektūra. Kaip į tokį pastatą įžengti su džinsais ir nutrintais batais, negaliu įsivaizduoti. Čia derėtų tik puošnumas ir elegancija, tik vėduklė ir peteliškė. Kaip norėčiau kada nors čia pamatyti „Carmen“, - rašoma, kad interjeras ne mažiau gražus ir harmoningas. Pastato išorė puošta gėlių motyvais, ties kolonomis – garsių kompozitorių, Bacho, Bethoveno, Vagnerio, biustai. Ilgokai stovėjome užvertusios galvas. Žodžiai staiga išsisėmė. Tačiau ir vėl – mano galva, šiam 1908 metais duris atvėrusiam statiniui taip trūksta atviros erdvės! Visi bandymai atsitraukti ir apžiūrėti „plačiau“ baigiasi kokiame tamsios gatvės užkablyje, kur matosi tik koks vienas kitas teatro pastato kampas. Tačiau vis tiek, būdamas čia galiu tik aikštinti ir stebėtis neelinių žmonių dieviškais talentais. Dar vieną architekto Lluís Domènech i Montaner kūrinį pamatysime rytoj – būtinai rekomenduosiu ir Jums.

Išpildžiusios savo norus, skubėjome namų link – per kokią gerą pusvalandį atsidūrėme savo bute, nusviedusios batus, šalikus, striukes kritome šalia gerokai pailsėjusios kompanijos ir dar ilgai ilgai nemigome...

Lapkričio 27d., penktadienis. TREČIA KELIONĖS DIENA

Guelio parkas, Sagrada Familia, Šv.Montžuiko kalva, Olimpinis stadionas, skambantys Barselonos fontanai

Kylam anksti – dar Vilniuje internetu buvome įsigijusios bilietus į Guelio parką. Turėjome ten būti 10:00. Kompanija skilo: dalis, kuri Barselonoje buvo ne kartą, nusprendė mėgautis diena be plano, mes gi skubėjome naujų pliusų užsidėti. Ne tik, žinoma. Iš mums jau žinomos Gracia gatvės sušokome į metro, išlipome Vallcarca stotelėje (važiuoti Trinitat Nova kryptimi) netoli Guelio parko ir dar šiek tiek paėjėme (apie kilometrą), sekamos nuorodas. Diena buvo puiki, nuotaika irgi, - neabejotinai laukė dar viena įspūdiškas dosni diena. Kiek dusdamos kilome į kalną, laimei, gyvenamųjų namų kvartale, tiesiog gatvėje tarp namų, buvo įrengti eskalatoriai, kurie labai palengvino gana statų kopimą. [Įėjimo bilietas](#) į parką kainavo 7eur. Apžiūrėti jį tikrai pakanka apie 90 min. Labai keisti mano įspūdžiai - tikrai gražu ir tikrai vieną kartą užsukti vėl. Bet šitas parkas yra ypatingai nukentėjęs nuo turistų ir jų pučiamo „wow“ burbulo: galiu užtikrinti, kad dėl jo kompaktiškumo, dėl palyginus nedidelio įdomių objektų skaičiaus, kiekvieną jų esate matę kelionių aprašymuose, giduose, kelionių agentūrų tekstuose, pagaliau, savo bičiulių nuotraukose. Visą laiką, kol vaikščiojau, manęs neapleido mintis, jog aš tai jau mačiau! Nors čia lankiausi pirmą kartą. Tiesiog visi šio parko kampai kampeliai yra beviltiškai išfotografuoti, perfotografuoti ir dar kartą nufotografuoti. Du spalvoti, banguoti, pasakiški nameliukai, laiptai, drakono skulptūra, kolonų miškas ir terasa, kurios suoliukai išpuošti garsiąja *trencadis* (mozaika). A.Gaudi globėjas Don Eusebas Guelas norėjo įrengti angliško tipo miesto sodą ir pastatyti apie 60 namų. Šį projektą A.Gaudi vykdė keturiolika metų (1900-1914), jo komercinė pusė nepasiteisino, o iš planuoto skaičiaus buvo pastatyti vos trys namai, viename jų gyveno ir pats architektas. Neabejotinai, šis Guelio parkas yra neatskiriama Barselonos dalis. Bet linkėčiau nesitikėti labai daug, - tiesiog atsineškite kavos ar sumuštinuką, per pusvalandį apsisemkite visus žymius objektus, o tada tiesiog atsisėskite ramioje, žalioje ir gėlėmis apsodintoje parko zonoje bei ramiai stebėkite dėl fotografavimo pamišusius kiniečių ar japonų turistus, klykiančius vaikus, besistumdinančius paauglius - visą tą turistinę marmalynę, kurios dalimi ir

pats, tiesą sakant, esate. Buvome ir mes.

Iš Guelio parko pamažu leidomės žemyn, - 14:00 valandai turėjome išankstinius bilietus į Šv.Šeimynos bažnyčią (**Sagrada Familia**). Jei būtume žinojusios, kad Guelio parkui nereikia tiek daug laiko, būtume pirkusios vidudieniui. Ateiti anksčiau net nemėginkite, - tiesiog nepateksite. Todėl ir mes, niekur neskubėdamos, ėjome savo kryptimi, - laiko turėjome apščiai. Dairėmės po gyvenamuosius rajonus, užsukdavome į kokią parduotuvėlę, kol, galiausia, pasiekėme objektą, mano pasižymėtą kaip “pamatyti verta”. Tai senasis ligoninių kompleksas **Sant Pau**, kuris yra statytas 1905-1930m. ir nuo 1984m. yra saugomas Unesco (Carrer de Sant Antoni Maria Claret, 167). Nuo San Pau iki Sagrada Familia – vos kelios minutės. A.Gaudi prospektas jungia Sagradą su šiuo paminklu, kurį kūrė Gaudi pasekėjas, mano jau minėtas architektas Lluís Domènech i Muntaner (prisiminkite vakar dieną ir muzikinį teatrą). Sant Pau laikomas *Modernisme* šedevru. Visą kompleksą sudaro 48 paviljonai, sujungti požemiais ir apsupti sodų. Visi paviljonai išpuošti įmantriu stiliumi, naudojant plytas, spalvotą keramiką, akmenis. Tai buvo vienas tų retų momentų Barselonoje, kai atsiduri vietoje, kurios nesi matęs fotografijose. Gal lietuviai keliautojai bijo prie ligoninių artintis, - tiesą sakant, šį šedevrą pamatyti ne tik verta, bet ir būtina.

Nuo San Pau centrinio pastato vingiuoja nedidelė alėja, pilna paprastų lauko kavinių, - prisėdam čia ilgesniam laikui ir ragaujam vietinį alutį, krevetes, bulvių krocketus, žvelgdamos į netoliese esančią ir netrukus mūsų sulauksiančią bažnyčią, be kurios aplankymo, ko gero, niekas neįsivaizduoja kelionės į Barseloną ([atidaryta nuo 9:00 iki 18:00](#), bilieto kaina su gidu 19,5eur, be gido 15 eur).

Prie šios šventovės eilės nebuvo – lapkritis nėra pikinis turizmo laikas. Nuodugnai patikrintos, pagaliau mes viduje. Šįkart Stendalio sindromas man smogė akimirksniu, net iki realių ašarų, atimdamas amą ir pakirsdamas kojas. Neįsivaizdavau, kad šioje žemėje atsiras tokia bažnyčia, kurioje aš ilgam pritilsiu, kuriai aprašyti man pritrūks fantazijos ir žodžių, kurioje norėsis būti ir būti. Ir ne dėl maldos. Dėl nesuprantamos priežasties, - tarytum kažkieno draugiška ranka laikytų ir nenorėtų, kad išeičiau. Šimtus nuotraukų buvau mačiusi, atrodė, kad žinojau kiekvieną Sagrada Familia kertelę, maniau esanti pasiruošusi pamatyti išsvajotą Barselonos simbolį, bet nieko panašaus nebuvo. Grožis kirto ir pakirto. Tas protu nesuvokiamas dydis, tas neapsakomas įmantrumas, tas kolonų aukštis ir lubų puošnumas, tie “gaudiški” puošybos elementai, tie pro milžinišką vitražų sieną besiveržiantys saulės spinduliai ir nuolatinis besikeičiantis spalvų žaismas, - maniau, kad tai sukurti galima tik dirbtinėmis priemonėmis, bet ne, - čia saulės žaidimai...Gaudi buvo pamišęs genijus, o dabar ir mes visi tokie patys – be paliovos aikčiojantys, užvertę galvas, žvilgančiomis akimis, tokie visi lengvai kuoktelėję...Kaip maldinininkams pamilti maldos vietą, kurios interjeras primena “Žiedų valdovo” ar “Žvaigždžių karų” dekoracijas? Kaip priimti tokį altorių, koks čia sukurtas A.Gaudi? Kas darėsi šio genijaus galvoje? Kokia turi būti dešiniojo ir kairiojo pusrutulio harmonija, kad visa tai įgyvendinti? Keliais dešimtmečiais jis aplenkė laiką tokiais drąsiais, netikėtais sprendimais?

Remiantis paskutiniąja A.Gaudi bažnyčios projekto vizija, ji turėtų būti 95 metrų aukščio, o su visais 18 bokštų net ir 170 metrų. Joje galėtų tilpti apie 13.000 žmonių. Sumanyta, jog Sagrada Familia turėtų būti suvokiama kaip viduramžių katedra, kurioje kiekvienas elementas išreiškia kokį nors Biblijos motyvą ar krikščioniško tikėjimo aspektą. Trys bažnyčios durys Gaudi vizijoje simbolizuoja tris dieviškąsias dorybes – Tikėjimą, Viltį ir Meilę. Vienas iš 18 bokštų turi būti dedikuotas Marijai, o pats didžiausias, viduryje – Jėzui Kristui. Nuo 1884m. A.Gaudi šedevras vis dar nebaigtas – ir mūsų buvimo dieną, buvo dirbama, kranai veikė, kažkas nuolat burzgė. Pabaigos data numatyta 2026 metai. Taigi, dar visas dešimtmetis...Būtinai nusileiskite į rūsius, - ten puikus muziejus, kuriame eksponuojami projektai, įkūnijantys Gaudi katedros viziją. Antoni Gaudi palaidotas Sagrada Familia bažnyčios kriptoje.

Ruošdama kelionės planą, buvau pasižymėjusi, kad Sagradoje užtruksime apie valandą, - kai ten buvome, ir po dviejų sunkiai išėjome. Tiesiog jau buvo laikas, - turėjome susitikti su rytą “atskilusia” kompanijos dalimi.

Sėdome metro, tada į autobusą ir atsidūrėme ant Šv.Montžuiko kalvos, - iš autobuso išlipome prie pat funikulieriaus. Ketverių kompanija dar labiau sumažėjo, - jau tik dviese sušokome į lynu važiuojantį ir vėjo kiek siūbuojamą funikulieriaus traukinuką. Nors kaina nebuvo maža (11,5eur pirmyn ir atgal), norėjosi pamatyti visą Barseloną ir mūsų išvaikščiotus objektus "iš viršaus". Užkilus galima išlipti ir užsukti į Barselonos tvirtovę, kurioje dabar yra muziejus (5eur), bet mes tam laiko neskyrėme. Tarp kalvų įsikūrusį miestą, iš vieno šono skalaujamą Viduržemio jūros, švelniai glostė besileidžiančios saulės spinduliai, gatvės, bažnyčias, aikštes nudažydami vientisu, jaukiai šiltu gelsvos spalvos tonu...Kiek daužėsi širdis, nes tikrai nesu aukščio gerbėja, bet įspūdis buvo kur kas stipresnis, nei visos mano baimės. Apsukusios ratą, pasivijome link **Olimpinio stadiono (Estadi Olímpic de Montjuïc)** traukiančias drauges. Nuo kalvos iš daugelio vietų atsiveria miesto panorama, todėl, jei nenorite leisti pinigų funikulieriui, rinkitės bet kurią patogią apžvalgos aikštelę ir grožėkitės miestu.

Pakeliui ilgiau užtrukome prie **Nacionalinių rūmų (Palau Nacional)**, didingo pastato, kuriame dabar yra Katalonijos meno muziejus ir nuo kurių laiptais leidžiasi milžiniškas vandens srautas – fantastiško grožio ir dydžio fontanas, o šoniniais laiptais iki Ispanijos aikštės galite nusileisti ir Jūs. Laiptai prie muziejaus nusėsti žmonių, - dėmesį prikausto vakarėjanti Barcelona. Groja muzika, kažkas šoka, kažkas gurkšnoja penktadienio vakarui derančius gėrimus...Atmosfera tokia gera, kad eiti jau niekur nesinori - ispaniškas gebėjimas atsipalaiduoti, džiaugtis gyvenimu, mokėjimas būti romantiškais yra užkrečiama. Su šildančiais gėrimais palikusias pavargusias drauges, kartu su Di nusprendėme vis tik užkilti prie **Olimpinio stadiono** - apsidairyti ir kelias nuotraukas pasidaryti. Nedovanotina išvykti iš Barselonos nepamačius garsiojo olimpinio deglo? Norsėjimo buvo vos kelios minutės, per tą laiką, kol grįžome, miestas pasipuošė puošniu nakties rūbu. Dar kiek pasimėgavusios viliojančiais Barselonos vaizdais, lipome žemyn, vis sustodamos pasigrožėti miestanuo kalvos tekančio fontano didybe. O jau visai žemai susitikome likusią kompanijos dalį ir kartu su nemenka minia laukėmė skambančio Barselonos fontano pasirodymo (**La Font Magica**). Magiškieji fontanai buvo pastatyti 1929 metais ir ilgą laiką po Pasaulinės parodos neveikė. Tačiau 1992 metais buvo rekonstruoti ir iki šiol atgimsta vakarais (Plaça de Carles Buigas, 1) – rudens sezonu jie džiugina nuo 19:00 iki 21:00. Užgroja mums visiems žinomas 1988m. kūrinys "Barcelona", kurį atlieka Freddie Mercury ir Montserrat Caballé, ir visi nuščiuvę įsmeigia akis į šokančius fontano vandenį. Gal tai kiek vaikiška, gal kiek pigu ir tikriems menininkams nemėgta, bet po kelių nepaprastų dienų Barselonoje, po tiek įspūdžių, geros nuotaikos, prisijaukinus to ypatingo miesto dvasią, imi šiuos fontanus vertinti kaip nuoširdžią miesto dovaną miestiečiams ir svečiams. Tokiu fantastiškai spalvingu akordu, skambant muzikai ir pokšint foto aparatams, išgirstame savo skrandžių gurgėjimą ir patraukiame **Ispanijos aikštės (Placa Espanya)**, kuri yra viena didžiausių aikščių Barselonoje, metro link. Ispanijos aikštėje pamatysite ryškiomis šviesomis apšviestą areną (**Las Arenas**), kuri buvo pastatyta 1900 metais. Kadaise ten vykdavo bulių kovos. Šiuo metu bulių nerasite su žiburiu, bet apsipirkti, jei tai mėgstate, galėsite. Atvirukuose Ispanijos aikštę galima pažinti ir iš dviejų didelių bokštų, vadinamų venecijietiškais bokštais (**Torres Venecianas**). 47 metrų auščio bokštai dvyniai, pastatyti 1927-29 metais, yra panašūs į Venecijoje esančią Šv. Morkaus katedros varpinę. Šiais bokštais galima naudotis kaip apžvalgos aikštelėmis – 2014 metais buvo baigta jų rekonstrukcija. Šie du bokštai žymi gatvės Avinguda de la Reina Maria Cristina pradžią, kuri veda tiesiai prie Nacionalinių rūmų (Palau Nacional), - galima sakyti, kad jie čia stovi labiau "dėl grožio". Taigi, kiek apsidairiusios, nyrame į Barselonos metro požymius, - nežinau, kodėl, bet skubame. Viso jautėme nuovargį, norėjosi skanaus ir gero maisto, todėl pasukome į tai garantuojančią ir mums jau žinomą vietą – restoraną "Colomo" Bari Gotik rajone. Šįkart mus aptarnavo jaunutė mergina iš Lenkijos...

Po vakarienės dar suspėjome užsukti į kai kurias sausakimšas parduotuves – visos vitrinų rėkė rėkė apie mūsų vakar pamirštą juodąjį nuolaidų penktadienį. Tokios apgulties mieste seniai nebuvo mačiusi. Retas muziejus galėtų pasidžiaugti tokiu lankytojų aktyvumu.

Lapkričio 28d., šeštadienis. KETVIRTA KELIONĖS DIENA

Diena apsipirkti, pasivaikščioti po Art Market, pavalgyti ledų Barselonetoje, pabūti prie jūros

Paskutinė kelionės diena. Barcelona mums jau ne tokia svetima: kai kurias vietas aplankėme ne vieną kartą, lengvai įsisavinome miesto struktūrą. Iš tiesų, šis megapolis yra tarytum specialiai suprojektuotas turizmui – daugelį vietų lengva pasiekti pėsčiomis, puikūs orientaciniai taškai – jūra, kalvos. Labai malonus jausmas taip greit prisijaukinti svetimą vietą.

Po ilgų pusryčių su šiltais krousanais ir kitomis gėrybėmis, apie 10:00 iškeliavome Ramblos link. Visai šalia Katalonijos aikštėje stovi milžiniškas El Corte Ingles (Plaça de Catalunya, 14) prekybos centras, - kadangi Ispanijoje vis dar tęsiasi juodasis penktadienis, nutarėme pasinaudoti ir papildyti kvepalų, batelių, megztukų atsargas. Visos kuriam laikui išsibarstėme, o po kelių valandų susitikome vienoje kavinukėje Bari Gotik rajone.

Kur bekeliaučiau, visada stengiuosi apsilankyti sendaikčių turguose – buvau Briuselyje, Hamburge, Lisabonoje – ten ne tik susirandu kokį kelionę primenantį niekutį, bet ir stebiu nepagražintą vietinių gyvenimą. Barselonetos krantinėje, tarp Kolumbo ir Maremagnumo statulų, kiekvieną šeštadienį nuo 10:00 įsikuria toks **Art Market**. Čia galima įsigyti porceliano, mezginių, nepripažintų genijų tapybos darbų, senovinių papuošalų, vinilinių plokštelių, papuošalų, kitų ispanų buičiai būdingų daiktų. Visos kartu ten šiek tiek pasisukiojome, nors turgus labai miniatiūrinis, lyginant su mano lankytais kituose miestuose. Galbūt, ne sezonas... Sukam Barselonetos jachtų krantine paplūdimio link, - nusiperkam ledų, fotografuojamės, plepame, matuojamės turguje parduodamas spalvotas kepures, žvalgomės į žmones, dar viena mūsų pasidažo lūpas ir sugeba į šiukšliadėžę išmesti ne popieriuką nuo ledų, o...lūpdažį, todėl dar pasikuičiam ir šiukšlių dėžėje☺ Pastoviniuojame prie prabangių jachtų, pasipuošusių Didžiosios Britanijos vėliavomis, kol pagaliau pasiekiam Barselonos paplūdimius, - tai ta miesto vieta, kuri traukia barseloniečius. Ilgi smėlėti Barselonos paplūdimiai buvo nusėsti žmonių – apsimūturiaavę šalikais, susipakavę į šiltas striukes ispanai plepėjo, darėsi masažą, skaitė, užkandžiavo, klausėsi muzikos ar tiesiog neveikė nieko. Jūra buvo rami ir dar visai šilta (mes su Di negalėjome nepabraidyti!), danguje kabojo ir mus visus džiugino rudeninė Ispanijos saulė, - lauko kavinėje gurkšnojome alutį ir gaudėme šilumą, kurios rytoj turėsime kur kas mažiau. Juk Lietuvoje šlapias ir tamsus lapkritis.

Smagiai pasibuvusios, namų link pasirinkome kitą maršrutą. Vėlgi, pasidalinome į kelias grupeles – man norėjosi užsukti į Barselonos katedros vidų – prieš kelias dienas buvome ten, bet praleidome progą užsukti. Jau rašiau, kad tai vienas didžiausių gotikos statinių Ispanijoje. Katedrą puošia du fasado bokštai ir du aštuoniakampiai bokštai, viduryje esantį bokštą vainikuoja Šv.Eulalijos skulptūra. Viduje po altoriumi yra Eulalijos kripta, kur marmuriniame karste saugomi šios IV a. kankinės palaikai. Šalia altoriaus – Barselonos grafų, pradėjusių statyti šią katedrą, sarkofagai. Ši Katedra buvo pradėta statyti 1298m., o baigta tik XIXa. Nors rašoma, kad įėjimas kainuoja 7 eur suaugusiems, mes atėjusios vakariniu metu, patekome ten nemokamai. Negailėkite laiko šiai kompaktiškai katedrai, - įžengę vidun, pasijausite tarytum filme. Grožis neišpasakytas.

Nuo lapkričio 27d. prasideda Kalėdų karštinė daugelyje Europos sostinių – prie Katedros nuo penktadienio veikia tradicinė Kalėdų mugė. Šeštadienį gyvenimas čia virte verda, - nepanašu, kad kas suktų galvą dėl saugumo, nors policininkų gatvėje matosi nemažai. Tik ką buvo nugriaudėję sprogimai Paryžiuje, atrodė, kad tai turėjo pasėti nerimą didžiuosiuose miestuose. Bet čia, Barselonoje, žmonės mėgavosi gyvenimu – sėdėjo restoranuose, baruose, šlavė nuolaidomis dosnias parduotuves, pirkė dovanas. Iš Katalonijos aikštės į visas puses einančios gatvelės buvo tikros, gyvos miesto arterijos, užtvindytos žmonių upėmis. Buvo ir kažkokių streikuojančių, - kaip ispanai gali nestreikuoti? Kartais

ateidavo kokia bloga mintis, - dėk bombą bet kur, laimingų žmonių čia apstu...Bet stengdavomės blogas mintis nuvyti, - sunku patikėti tokiais siaubingais dalykais. Barselonoje tądien sužibo eglutės, miestas pasipuošė Kalėdinėmis dekoracijomis, - Ramblos bulvaras suspindo labai keistais, Pikaso stiliaus papuošimais. Barselona yra ypatinga, - jos nesupainiosi su jokia kita sostine. Ji laisva, bohemiška, prabangi, moderni, vintažinė, globėjiška, vėjavaikiška, romantiška, jžūli, avangardiška, linksma, paslaptina, išdidi...Jausmas toks, jog *Barselona priklauso Tau*.

Sparčiai vakarėjo, - apsikrovusios maišais maišeliais skubėjome namo. Gavome jau kelis sms'us, kad karališka vakarienė su karališkomis krevetėmis, tunu ir kitomis gėrybėmis jau paruošta. Prie mūsų moteriškos kompanijos su lauktuvėmis prisijungė tik ką iš Kanarų salų atskridęs, įdegęs ir laimingas vyrukas: kalbos prie vakarinės netilo iki gilios vėlumos, nepaisant to, kad keltis reikėjo apie 5 ryto...

Lapkričio 29d., šeštadienis. PENKTA KELIONĖS DIENA

Be didelio noro į Vilnių

Kaip buvo sutarta, nuo namų mus paima "airport transfer service" 6:30 ryto. Likus valandai iki skrydžio (apie 7:00), jau geriame kavą El Prato oro uoste, prisimindamos tokias ypatingas dienas Barselonoje ir jau mąstydamos, o kas toliau? Išskrendame 08:20, Vilniuje būname 13:00. Puikus sugrįžimo laikas – juk turime dar visą popietę atsigauti nuo įspūdžių ir moraliai pasiruošti rytojaus darbams bei artėjančiam vienos iš bendrakeleivių gimtadieniui...Kuo daugiau švenčių, tuo lengviau pakeliamas lietuviškas ruduo. Po kelionės paprašiau visų bičiulių parašyti po 5 žodžius apie kelionę ir Barseloną, - asociacijas, įspūdžius. Eiliškumas atsitiktinis, kai kas labai jau asmeniškai ir tik mums suprantama, bet kai kurias išvadas padaryti galima:

<i>Paelija</i>	<i>Pikaso</i>	<i>Juokas</i>	<i>Kortado su kruasanu</i>
<i>Sagrada</i>	<i>Jauku</i>	<i>Muziejai-parduotuvės ☺</i>	<i>Monjuick įsisavinimas ☺</i>
<i>Gaudi</i>	<i>Sagrada</i>	<i>Monjuick perėja ☺</i>	<i>Alus gatvėje</i>
<i>Monjuick</i>	<i>Vynas</i>	<i>Pajūrys, persimonai</i>	<i>Krevetės ir tunas namie</i>
<i>Kaip namie</i>	<i>Jūra</i>	<i>Ribų praplėtimas</i>	<i>Pokalbiai</i>
<i>Sagrada (pirma vieta)</i>		<i>Jūros gėrybės namie</i>	
<i>Nuostabus oras</i>		<i>Maisto turgus miesto centre</i>	
<i>Puiki nuotaika :))))</i>		<i>Gera nuotaika ir linksma kompanija</i>	
<i>Smagi kompanija</i>		<i>Romantiška miesto atmosfera</i>	
<i>Nepaprasto skonio jūros gėrybės</i>		<i>Nuostabių pastatų gausa, kojomis apkeliautas miestas</i>	

Skaitydama suprantu, kad geriausia kelionėje yra gera kompanija, o skaniausia – namie gaminamas maistas. Nors, iš tiesų, svarbiausia – harmonija. Šiek tiek istorijos, šiek tiek gamtos, šiek tiek gurmaniškos vakarienės, šiek tiek bendravimo. Ir tada kelionė bus tokia, apie kurią norėsis pasakoti ir rašyti.

Suprantama, kad visko pamatyti Barselonoje per keturias dienas neįmanoma: nelankyti liko muziejai, nebuvome jokiam koncerte ar spektaklyje, neaplankėme kai kurių veikiančių vienuolynų, nesutikome saulės laidos prie La Rovira bunkerio Guinardo parke, neturėjome pikniko ant Tibidado kalvos, neaplankėme Poble Espanyaol, ispaniškojo Rumšiškių varianto, ir, žinoma, nespėjome nuvykti iki Monserat vienuolyno ar Dali muziejaus, be abejo, neaplankėme zoologijos parko ir jūrų muziejaus...Žodžiu, Barselonos pakaktų dar ne vienai kelionei.

PAPILDOMAI

Šiek tiek apie kainas ir kita naudinga info:

*P.Picasso muziejus - 11 eurų.

*Gaudi Sagrada Familia bažnyčia daugiau [čia](#).

*Tapas – apie 3 eur, paella (ryžiai su įvairiais dalykais) - 9-15 eur; tortilla de patatas (bulvių tortilija) - 4 eur; patatas bravas (keptos bulvės) - 3 eur; naminio vyno butelis restorane – nuo 9 eur, parduotuvėje – nuo 2 eur; kapučino kava Starbuck kavinėje – 2,7eur; šešiese Colomo restorane – 103eur+10eur arbatpinigiai; kruasanas – 2,10eur; Americano kava -1,4eur; cortado kava – 1,7eur.

*Kavinėse galima pavalgyti už 10 -15 eurų vienam.

*Barselonoje patartina naudotis metro – patogiu ir sąlyginai pigu. Metro žemėlapis [čia](#). Vienkartinio bilietėlio kaina – 2 eurai.

*La Boguera turgus veikia pirmad.-šeštad. nuo 8:00 iki 20:00.

*Rambla – po pietų ir vakare amatų dirbinių turgus.

*Blusų turgus: Els Encants. Placa de Les Glories, pirm., treč, penkt, šešt. – 9:00-17:00.

Maistas:

Top 10 TAPAS užkandžių: mandonguilles (mėsos kukuliai), boquerones ir anxoves (šv. Ir sūdyti ančiuviai), calamarsosamb la sevntinta (mažas kalmaras, virtas savo sultyse), empanats ir empanadillas (pyragai ir gruzdintuvėje kepti pyragaičiai su tunu), gambas al ajilo (krevetės su česnakais), favas a la Catalana (pupos, svogūnai ir kraujinė dešra), pa amb tomaquet (balta duona, pomidorai, alyvuogių aliejus), pescaditos (gruzdintos mažos žuvytės), pops a la gallega (aštuonkojis su paprika ir alyvuogių aliejumi).

Visos kelionės išlaidos šešiemis asmenims:

Skrydis (bilietai) 641.49 eur

Visos nakvynės 390.50 eur

Pervežimas iš/j oro uostą 125.00 eur

Turisto mokestis – 0,72eur/naktis 17.6 eur

Transportas (turėjome dovanotus metro bilietus), taigi, nulis.

Maistas 577,4 eur

Muziejai (ne visos ėjo, vienam žmogui – 36eur; funikulierius – 11,5 eur)

Lauktuvės (kiekvieno – asmeninis reikalas) – į bendrą sumą neįtraukiu.

VISO šešioms: 1.752,4eur (be lauktuvių ir muziejų, aprašytų tekste);

VISO vienai (su aprašytais tekste muziejais, bet be lauktuvių-pirkinių) – 328,5 eur.

Kelios nuorodos

<http://www.15min.lt/pasaulis-kiseneje/naujienu/kelioniu-ekspertas/21-dalykas-kuri-turite-zinoti-pries-keliaudami-i-barselona-iscyvenimo-gidas-katalonu-sostineje-638-416826>

Kur pavalgyti: http://www.flyout.lt/straipsniai/miestai/Kur_pavalgyti_Barselonoje/

Smagiai: <http://www.kelioniufiesta.lt/index.php/kelioniu-ispudziai/18-kelioniu-ispudziai/44-kodl-taip-noriu-grt-barselon->

Kaip vietiniai: <http://www.spottedbylocals.com/barcelona/category/activity/art-culture/>

Mūsų apsigyvenimo kontaktinis asmuo (ir ne vienas, laiškus rašė vis kiti):

Juan Carlos Cavazzon

Front Desk Team

Short Stay Apartments Barcelona S.L.

Phone: +34 628 244 374

Email: info@shortstaybcn.com arba barcelona@shortstayreservations.com

Jei turite kitų klausimų ar pageidavimų, prašome tiesiogiai susisiekti su Paseo de Gracia Apartments telefonu +34933102000.

Mariana Zamora, Barcelona Sales Manager

Short Stay Apartment Barcelona S.L

Phone: +34 933 102000, Fax: +34 932 656478

Aprašymas: Smalsi muse, www.smalsimuse.lt, lina@smalsimuse.lt

P.S. tekstu dalintis galima, tik gavus Smalsi Musė sutikimą. Naudokite asmeniškai. Ačiū!

Keliaukite – tik kelionėse išleisti pinigai daro Jus turtingesniais